

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8CoKR/33/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4123240673
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lea Gubová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:4123240673.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ley Gubovej a členiek senátu JUDr. Miriamy Žákovej a Mgr. Ing. Daniely Bednárikovej, v spore žalobcu: Mgr. Ing. Michaela Vadkerti, so sídlom kancelárie: Hlavné námestie 831/9, 940 02 Nové Zámky, IČO: 52 316 947, zn. správcu: S 1932 (pozastavená činnosť správcu dňa 14.11.2024), správca úpadcu: Futbal Nitra a.s. (predtým: FC Nitra, a.s.), so sídlom Jesenského 4, 949 01 Nitra, IČO: 36 559 679, proti žalovanému: J.. L. V., N.. XX.XX.XXXX, C. A. Š. XXX/XX, XXX XX N., právne zastúpený: UHRINČAŤ - VAJDA s.r.o., so sídlom Rybné námestie 1, 811 02 Bratislava mestská časť Staré Mesto, IČO: 51 308 185, o zaplatenie sumy 12.500,- Eur do všeobecnej podstaty úpadcu, o odvolaní žalovaného proti výroku II. uznesenia Okresného súdu Nitra č. k. 28NcKR/2/2023-80 zo dňa 23.04.2025, jednohlasne, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Nitra č. k. 28NcKR/2/2023-80 zo dňa 23.04.2025 vo výroku II. potvrdzuje.

II. Súd žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým uznesením súd prvej inštancie (ďalej aj „súd“) prvým výrokom zastavil konanie. Druhým výrokom nepriznal žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom najmä na § 103 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZKR“), § 161 ods. 1 a 2, § 256 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 02.11.2023 domáhal ako správca konkurznej podstaty úpadcu voči žalovanému ako bývalému členovi predstavenstva úpadcu zaplatenia sumy 12.500,- eur do všeobecnej podstaty úpadcu z titulu zákonnej zmluvnej pokuty za nepodanie návrhu na vyhlásenie konkurzu včas v zmysle § 11 ods. 2 v spojení s § 74a ods. 2 ZKR a žiadal priznať trovy konania v rozsahu 100%.

3. Poukázal na uznesenie Okresného súdu Nitra č. k. 28K/3/2023 - 362 zo dňa 10.07.2023, ktorým súd vyhlásil konkurz na majetok dlžníka a ustanovil správcu: Mgr. Ing. Michaela Vadkerti, so sídlom kancelárie Hlavné námestie 831/9, 940 02 Nové Zámky, značka správcu S 1932. Na odvolanie úpadcu Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 3CoKR/79/2023-454 zo dňa 16.10.2023, uznesenie Okresného súdu Nitra č. k. 28K/3/2023 - 362 zo dňa 10.07.2023 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.11.2023.

4. Uviedol ďalej, že Okresný súd Nitra uznesením č. k. 28K/3/2023 - 627 zo dňa 21.12.2023 povolil pristúpenie veriteľa: Mesto Nitra, so sídlom Štefánikova trieda 60, 950 06 Nitra, IČO: 00 308 307, do konkurzného konania vedeného na majetok dlžníka: FC Nitra, a.s. so sídlom Jesenského 4, 949 01 Nitra, IČO: 36 559 679, pod sp. zn. 28K/3/2023 (prvý výrok). Súd návrh navrhovateľov v 1. a v 2. rade

na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka: FC Nitra, a.s. so sídlom Jesenského 4, 949 01 Nitra, IČO: 36 559 679, zamietol (druhý výrok). Súd konanie o vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka: FC Nitra, a.s. so sídlom Jesenského 4, 949 01 Nitra, IČO: 36 559 679, vo vzťahu k pristúpeným veriteľom v 3. rade, v 4. rade a v 5. rade, zastavil (tretí výrok). Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 03.01.2024 vo výrokoch I. a III. a vo výroku II. nadobudlo právoplatnosť dňa 21.05.2025 v spojení s Uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 3CoKR/18/2024-764 zo dňa 05.04.2024.

5. Súd prvej inštancie s odkazom na § 103 ods. 1 ZKR dospel k záveru, že Mgr. Ing. Michaele Vadkerti, so sídlom kancelárie správcu: Hlavné námestie 831/9, 940 02 Nové Zámky, IČO: 50 361 368, zn. správcu: S 1932, zanikla funkcia správcu úpadcu zverejnením uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 3CoKR/79/2023-454 zo dňa 16.10.2023 v Obchodnom vestníku. Nakoľko Mgr. Ing. Michaele Vadkerti zanikla zo zákona funkcia správcu, súd dospel k záveru, že v konaní o zaplatenie sumy 12.500,- Eur stratila spôsobilosť byť účastníkom tohto konania, teda procesnoprávnu subjektivitu, ktorá skutočnosť je v danom prípade neodstrániteľným nedostatkom konania, dôsledkom čoho súd konanie zastavil podľa § 161 ods. 2 CSP.

6. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie s poukazom na § 256 ods. 1 CSP a stranám náhradu trov konania nepriznal, nakoľko v danom prípade zastavenie konania žiadna zo strán nezavinila. Mal za to, že žalobca si ako správca konkurznej podstaty úpadcu plnil zákonné povinnosti v zmysle § 74a ods. 2 ZKR. Nakoľko došlo po vyhlásení konkurzu k zrušeniu vyhlásenia konkurzu a následne zamietnutiu návrhu na jeho vyhlásenie, dôsledkom čoho bol zánik funkcie správcu, žalobca nezavinil zastavenie konania. Zastavenie konania nezavinil ani žalovaný, ktorý po podaní žaloby podľa §74a ZKR svojimi vyjadreniami preukazoval okolnosti vylučujúce jeho zodpovednosť.

7. Proti výroku II. uznesenia (trovy konania) podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Namietla, že v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu prvej inštancie bolo žalovanému znemožnené, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V podstatnej časti odvolania argumentuje žalovaný tým, že z dôvodu nedôvodne podanej žaloby a tým vynútenej procesnej obrany mu vznikli trovy konania (náklady na právne zastúpenie) a tieto mu neboli nahradené. Trovy konania mu vznikli z dôvodu konania správcu, ktorý nesprávne vyhodnotil hmotnoprávne a procesnoprávne predpoklady na podanie žaloby voči žalovanému. Nesprávnosť úvahy správcu potvrdzuje skutočnosť, že nedošlo k splneniu podmienok na vyhlásenie konkurzu. Žalovanému teda nikdy nevznikla povinnosť podať návrh na vyhlásenie konkurzu a zároveň žalobca nemal nikdy dôvod žalovať žalovaného a spôsobiť mu tým vznik nákladov na právne zastúpenie. Žalovaný argumentuje, že svojim konaním žiadnym spôsobom nevyvolal súdne konanie a ani žiadnym spôsobom procesne nezavinil zastavenie konania. Má za to, že žalobca procesne zavinil zastavenie konania tým, že prostredníctvom zákonom ustanoveného zástupcu podal voči žalovanému žalobu, konanie ktoré muselo byť neskôr zastavené pre nedostatok procesnej podmienky, ktorý nebolo možné odstrániť. Zrušenie vyhlásenia konkurzu by samo o sebe žalovanému nikdy nespôsobilo trovy konania, ak by nedošlo k podaniu žaloby voči žalovanému. Trovy konania žalovanému spôsobilo len podanie nedôvodnej žaloby zo strany žalobcu, ktorý musí byť preto zviazaný na úhradu trov konania žalovaného. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že súd prvej inštancie postupoval vo veci procesne nesprávne, kedy nepriznal žalovanému náhradu trov konania napriek tomu, že žalovaný žiadnym spôsobom nezavinil nevyhnutnosť jeho procesnej obrany a mal v konaní plný úspech, nakoľko súd prvej inštancie ukončil konanie s výsledkom v prospech žalovaného na základe argumentácie uvedenej žalovaným v jeho písomných podaniach. Z uvedeného je zrejmé, že súd prvej inštancie vo vzťahu k trovám konania dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam týkajúcim sa zavinenia zastavenia konania. Konanie bolo zastavené z dôvodu, že žalobca urobil podanie, ktoré sa neskôr ukázalo ako nedôvodné a z dôvodu ktorého vznikli žalovanému trovy - teda zastavenie konania zavinil žalobca. Žalobca nemal povinnosť podať žalobu voči žalovanému a podal ju na základe vlastného uváženia, ktoré sa neskôr ukázalo ako nesprávne, za čo musí niesť žalobca zodpovednosť.

8. Žalovaný ďalej uvádza, že súd prvej inštancie mal na zistený skutkový stav aplikovať aj § 255 ods. 1 a § 257 CSP. Uvedené ustanovenia príslušného právneho predpisu súd prvej inštancie na vec neaplikoval a tým vec nesprávne právne posúdil. Žalovaný mal v konaní plný úspech, pretože sa na základe svojej procesnej obrany vyhol zaplateniu žalovanej sumy 12.500,- eur a túto nemusí plniť ani čiastočne. Na druhej strane nemal žalobca vo veci žiadny úspech, pretože súdne nevyhovel žiadnu

časť žalobou uplatneného nároku. Žalovaný vo svojich písomných podaniach nárok na náhradu trov právneho zastúpenia riadne uplatnil a požadoval náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 100 %. V prípade, ak je strana sporu zastúpená právnym zástupcom, súd prvej inštancie v zmysle § 257 CSP neprizná náhradu trov konania len v prípade, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Súd prvej inštancie neuviedol v odôvodnení uznesenia žiadne také dôvody jeho rozhodnutia, ktoré by označil za „dôvody hodné osobitného zreteľa.“ V tejto časti teda uznesenie vykazuje aj vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia pre nedostatok dôvodov. Žalovaný žiada, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v časti nepriznania náhrady trov žalovanému zmenil tak, aby prizná žalovanému náhradu trov konania, vrátane trov odvolacieho konania, vo výške 100 %.

9. K odvolaniu žalovaného nebolo doručené vyjadrenie.

10. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací podľa § 34 CSP a § 196a ZKR, bez nariadenia odvolacieho pojednávania, preskúmal obsah spisu, odvolanie žalovaného a napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP, oboznámil sa s procesným postupom súdu prvej inštancie a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

13. Odvolací súd potvrdil výrok o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

14. V prejednávanej veci bolo predmetom konania zaplatenie zmluvnej pokuty 12.500,- eur bývalým štatutárom úpadcu za porušenie povinnosti včasného podania návrhu na vyhlásenie konkurzu podľa § 11 ods. 2 ZKR. Súd prvej inštancie konanie zastavil z procesných dôvodov (§ 161 ods. 2 CSP), nakoľko správcovi konkurznej podstaty zanikla funkcia po tom, ako na odvolanie úpadcu odvolací súd zrušil rozhodnutie o vyhlásení konkurzu (§ 103 ods. 1 ZKR). Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že skončením konkurzu z ktoréhokoľvek dôvodu definovaného v zákone č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov funkcia a úloha správcu konkurznej podstaty v rozsahu jeho oprávnení podľa § 44 ods. 1 ZKR zaniká, a tým zaniká aj jeho účasť v sporoch vyvolaných konkurzom. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie s poukazom na § 256 ods. 1 CSP tak, že stranám konania náhradu trov konania nepriznal, keď mal za to, že v danom prípade žiadna zo strán nezavinila zastavenie konania. Voči tomuto procesnému rozhodnutiu žalovaný nenamietal. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu je len správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie o trovách konania (výrok II.), voči ktorému výroku podal žalovaný odvolanie.

15. Žalovaný má za to, že žalobca má niesť zodpovednosť za zastavenie konania, nakoľko žalobca urobil podanie, ktoré sa neskôr ukázalo ako nedôvodné. Odvolací súd nesúhlasí s uvedenou argumentáciou žalovaného. Konanie o zaplatenie zmluvnej pokuty bolo zastavené z procesných dôvodov na strane žalobcu, kedy správcovi konkurznej podstaty úpadcu zanikla funkcia v dôsledku zrušenia uznesenia o vyhlásení konkurzu odvolacím súdom, skutočnosť ktorá nastala po podaní žaloby o zaplatenie zmluvnej pokuty. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie má za to, že v danom prípade procesne zastavenie konania nezavinila žiadna zo sporových strán. Konanie bolo zastavené v dôsledku zrušenia vyhlásenia konkurzu, kedy zanikla správcovi funkcia správcu konkurznej podstaty a stratil procesnoprávnu subjektivitu v tomto konaní. Nie je možné tak pričítať procesné zavinenie zastavenia konania ani jednej zo strán sporu.

16. Odvolací súd rovnako za nedôvodnú považuje odvolaciu námietku žalovaného, že súd prvej inštancie na zistený skutkový stav mal aplikovať správne § 255 ods. 1 v spojení s § 257 CSP. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie v danom v prípade správne rozhodol o trovách konania v zmysle zásady procesnej zodpovednosti za zavinenie. Trovy konania je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Náhrada trov konania v prípade zastavenia konania sa posudzuje bez ohľadu na meritórny výsledok sporu. Súd prvej inštancie vec meritórne neprejednal, a preto hovoriť o nedôvodnosti žaloby a o úspechu vo veci tak, ako argumentuje žalovaný v odvolaní, je bez právnej

relevancie. Nemožno teda zároveň súhlasiť ani s tvrdením žalovaného, že trovy konania žalovanému spôsobilo len podanie nedôvodnej žaloby. Žalobca ako správca konkurznej podstaty úpadcu podal žalobu o zaplatenie zmluvnej pokuty v čase, kedy trvali účinky vyhlásenia konkurzu (02.11.2023) s tým, že až zverejnením uznesenia Krajského súdu v Bratislave č.k. 3CoKR/79/2023-454 16.10.2023 v OV č. 221/2023 dňa 21.11.2023 zanikla správcovi konkurznej podstaty funkcia správcu. Dovtedy ako správca plnil zákonné povinnosti v zmysle ZKR a zároveň bol aktívne legitimovaný na podanie žaloby o zaplatenie zmluvnej pokuty. S touto skutočnosťou sa súd prvej inštancie vysporiadal.

17. V tomto smere je potom bez právneho významu argumentácia žalovaného týkajúca sa dôvodov začatia a vedenia konania o zaplatenie zmluvnej pokuty, keď k zastaveniu konania došlo mimo vôle sporových strán a nie je možné vyhodnotiť úspech strany ani účelnosť obrany v predmetnom spore.

18. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie neuviedol v odôvodnení uznesenia žiadne také dôvody jeho rozhodnutia, ktoré by označil za „dôvody hodné osobitného zreteľa“ a v tejto časti teda uznesenie podľa názoru žalovaného vykazuje rozhodnutie aj vadu nepreskúmateľnosti, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie dostatočne zdôvodnil dôvod zastavenia konania (neodstrániteľná procesná prekážka na strane žalobcu v dôsledku zániku funkcie správcovi konkurznej podstaty po zrušení vyhlásenia konkurzu), konštatoval, že žiadna zo strán nezavinila zastavenie konania, z dôvodu ktorého náhradu trov konania nepriznal stranám konania. Vzhľadom na tento záver potom podľa názoru odvolacieho súdu nebolo potrebné skúmať dôvodnosť aplikácie § 257 CSP, nakoľko súd nepriznal stranám trovy konania, keď k zastaveniu konania došlo z procesných dôvodov mimo vôle sporových strán a teda pričítať procesné zavinenie nebolo možné žiadnej zo strán konania. Súd prvej inštancie nepriznal trovy konania žiadnej zo strán v zmysle § 256 CSP a contrario.

19. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, ktorý žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza, že v súlade s § 256 ods. 1 CSP súd rozhoduje, ak strana zavinila zastavenie konania, avšak v tomto prípade nemožno pričítať zavinenie niektorej zo strán sporu. Nejedná sa ani o trovy zavinené v zmysle § 256 ods. 2 CSP. Vylúčené je podľa názoru odvolacieho súdu aj rozhodovanie podľa § 255 CSP, nakoľko nemožno posudzovať úspech niektorej zo strán sporu, keďže súd prvej inštancie v merite veci nerozhodol a došlo k zastaveniu konania bez zavinenia stranou sporu. V zmysle CSP na prejednávany skutkový stav zastavenia konania je právne udržateľná a akceptovateľná aj aplikácia ustanovenia § 257 CSP, pri ktorej však odvolací súd dospel záveru totožnému so súdom prvej inštancie o dôvodnosti nepriznania trov konania žiadnej zo sporových strán. Za dôvod hodný osobitného zreteľa možno podľa názoru odvolacieho súdu považovať zrušenie uznesenia o vyhlásení konkurzu, kedy správcovi konkurznej podstaty úpadcu zanikla funkcia, v dôsledku čoho vznikla neodstrániteľná procesná prekážka v konaní o zaplatenie zmluvnej pokuty, ktoré bolo zastavené z procesných dôvodov podľa § 161 ods. 2 CSP.

20. Vzhľadom na uvedené odvolací súd potvrdil výrok o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania ako vecne správny v súlade s § 387 ods. 1 CSP, nakoľko neboli naplnené odvolacie dôvody uvádzané odvolateľom.

21. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá (nemusí) odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS78/05). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument sporovej strany, z odôvodnenia rozhodnutia musia byť zrejme všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia (II. ÚS 76/07).

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a s § 262 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní v rozsahu žalovaným podaného odvolania úspešný, avšak žiadne trovy mu nevznikli, preto mu odvolací súd z dôvodu hospodárnosti konania (čl. 17 CSP) nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

23. Toto uznesenie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 tretia veta zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Nesplnenie náležitostí vyžadovaných § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/, e/ CSP).

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica (§ 48 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z. z.-Exekučný poriadok).